

dr. A.H. Burton

Het oordeel over de levende volken

‘Wanneer nu de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en alle engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van zijn heerlijkheid; en voor Hem zullen alle volken worden verzameld, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt; en Hij zal de schapen aan zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan zijn linker’.

Matteüs 25:31-46

In het genoemde gedeelte is sprake van het oordeel over de schapen en de bokken. Honderden van Christenen lezen dit hoofdstuk in de mening dat hier over het algemene oordeel (aan het eind van alle dingen) wordt gesproken. Laten we dit gedeelte van de Schrift onderzoeken in afhankelijkheid van de Heilige Geest.

Het wordt vrij algemeen verondersteld, dat wij hier voor ons de beschrijving hebben van een toneel, dat plaats zal vinden aan het einde van de wereldgeschiedenis, wanneer allen zullen staan voor God, om te worden geoordeeld om hun zonden. De schapen, zo zegt men dan, zijn de christenen, en de bokken de ongelovigen.

Nu willen we, om deze passage beter te kunnen begrijpen, de ernstige aandacht van de lezer voor het allerbelangrijkste onderwerp van Christus tweede ¹ komst.

---

¹ In een ander artikel over [‘De komst van de Heer’](#) wordt hierover ook gesproken, alleen met enigszins andere woorden. Daar wordt gesproken over de hemelse en aardse zijde van de komst van de Heeren. De laatste wordt hier bedoeld.

Ondanks dat dit onderwerp erg belangrijk is, hebben we maar ruimte om er met een enkel woord op te wijzen, en onze gelovige lezers in herinnering te brengen, dat in het Nieuwe Testament op twee manieren gesproken wordt over deze grote en plechtige gebeurtenis; ten eerste zal Jezus komen in de lucht voor Zijn heiligen, om ze op te nemen en het huis van Zijn Vader binnen te leiden (Joh. 14:2, 3; 1 Tess. 4:13-einde); in de tweede plaats zal Hij komen *met* de Zijnen op de aarde, om de wereld te oordelen (Jud. :14, 15; Zach. 14:1-6). Dit zijn niet twee gebeurtenissen, maar twee, door een zekere tijd ruimte gescheiden handelingen van dezelfde gebeurtenis ².

De eerste van deze twee kan *elk ogenblik* plaatsvinden. (1 Kor. 15:51–55; Openb. 22:20). Wanneer Hij komt voor de Zijnen, komt Hij niet als hun Rechter, maar als hun Zaligmaker (Fil. 3:20,21); Hij komt dan niet om wraak te oefenen over hen, maar, om ze: in het huis van de Vader te brengen. Zij, die in Jezus ontslapen zijn, zullen in heerlijkheid worden opgewekt en de levend-overgeblevenen zullen op een punt in de tijd worden veranderd en ‘Hem gelijk zijn, want zij zullen Hem zien, zoals Hij is’. (Fil. 3:21, 1 Joh. 3:2) En nog eens herhaald, als Hij komt voor de Zijnen, komt Hij *niet op de aarde, Hij komt in de lucht*.

Andersom, wanneer Hij komt *met* de Zijnen, dan zal Hij verschijnen om de goddelozen te oordelen (2 Tess. 1:7–11; Jud. :14, 15). *Dan komt Hij op de aarde.* ‘Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, (...) Dan zal de HEERE, mijn God, komen: al de heiligen met U!’ (Zach. 14:1-6). Terwijl er niets is wat Zijn komst voor de Zijnen verhindert, moeten er daarentegen vele profetieën vervuld worden en moet menige gebeurtenis eerst nog plaatsvinden, alvorens Hij komt met de Zijnen ten oordeel. En we kunnen er ook nog bijvoegen, dat veel zal plaatsvinden tussen de komst van de Heer voor de Zijnen en de komst met hen.

Keren we nu naar Matteüs 25:31 terug, dan zullen we gemakkelijk kunnen inzien, dat de Here Jezus doelt op de tweede periode van Zijn komst. Het is voor een juist begrip van dit gedeelte van het evangelie van belang op te merken, dat we vanaf hoofdstuk 24:32 tot 25:31 een tussenzin hebben. Wat in hoofdstuk 24 aan vers 32 voorafgaat is een merkwaardige voorzegging van gebeurtenissen, die gebeuren moeten in betrekking tot de Joden. Zoals we eerder opmerkten, kan de Heer elk ogenblik voor de Zijnen komen en dan, wanneer de gelovigen in het Vaderhuis in

---

² We merken op, dat in het Oude Testament altijd gesproken wordt van de komst van de Heer met Zijn heiligen om te oordelen. Van de komst voor de Zijnen wordt daarin niet geschreven’.

heerlijkheid zijn, zal God weer opnieuw gaan handelen met het Joodse volk op aarde.

Vele profetieën in het Oude Testament zullen dan worden vervuld. Hierop zullen we niet ingaan, hoe belangrijk deze ook zijn. Dan zal de grote verdrukking, aanbreken, 'een tijd van benauwdheid voor Jakob' (Jer. 30:7), en in die tijd zal de vervolging zo verschrikkelijk zijn, dat de uitverkorenen onder de Joden nauwelijks zullen ontkomen; velen zullen, zoals we weten, worden geslagen, maar 'wie echter zal volharden tot het einde, die zal behouden worden' (Matt. 24:13). 'Tot het einde', wil zeggen: tot het eind van deze tijd van grote verdrukking.

Gedurende dezelfde tijd zal het gelovig overblijfsel van de Joden *het evangelie van het koninkrijk* in de hele wereld prediken, tot een getuigenis aan alle volken of heidenen. Dit evangelie van het koninkrijk is zeer onderscheiden van het evangelie van de genade Gods, die nu overal wordt gepredikt. Nu laat God allerwege de zondaars vertellen, *dat Christus gekomen is*, en biedt ze eeuwige heerlijkheid in de hemel met Christus aan, op grond van het werk, door Hem volbracht op Golgotha's kruis. Dan even wel kondigt het Joodse overblijfsel aan, *dat Christus komen* zal om Zijn koninkrijk op aarde op te richten en als Koning te regeren (Matt. 10:17, 22, 23; 24:14).

Wanneer dit evangelie van het koninkrijk aan alle volkeren gepredikt zal zijn, en wanneer de tijd van de verdrukking zijn hoogtepunt zal hebben bereikt, dan, en eerst dan zal *'het teken van de Zoon des mensen verschijnen in [de] hemel; en dan zullen alle stammen van het land (of de aarde), weeklagen, en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid'* (Matt. 24:30).

Wat een moment! Hij, die door deze wereld werd verworpen, die een doornenkroon op het hoofd werd gedrukt, die werd gekruisigd, zal dan terugkeren, omgord met almachtige kracht, stralend in verblindende heerlijkheid en begeleid door al Zijn verheerlijkte heiligen.

Laten wij verder gaan met Matteüs 25:31. *'Wanneer nu de Zoon des mensen komt in Zijn heerlijkheid en alle engelen met Hem, dan zal Hij zitten op [de] troon van Zijn heerlijkheid, en vóór Hem zullen alle volken worden verzameld'*. Het is zeer duidelijk, dat Christus hier komt in heerlijkheid op de aarde, maar als Hij zo komt, zullen wij (de gelovigen) met Hem komen; want *'Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid'* (Kol. 3:4). Het is evenzo duidelijk, dat Hij hier komt om de volken te oordelen, maar als Hij daarvoor komt, komen wij *met* Hem. (Jud. :14, 15) Indien wij nu, in deze periode, met Hem zullen komen, is het toch duidelijk dat Hij eerst *voor* ons gekomen is; en

verder, Hij komt niet om ons te oordelen, maar wij (de gelovigen) komen met Hem om de volken te oordelen. *'Weet u niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen?'* (1 Kor. 6:2).

'Wie zijn deze volken?' vraagt u zich misschien af. Het zijn de heidense volken, die op de aarde leven, als Christus ten oordeel komt; het zijn dezelfde volken, aan wie het Joodse overblijfsel het evangelie van het koninkrijk heeft gepredikt, nadat de Gemeente is weggenomen van deze aarde. Wij vragen de lezer deze verzen zorgvuldig te overdenken, dan zal hij zien, dat de volken worden geoordeeld, naar de manier waarop zij de godvrezende Joden hebben behandeld, die hier worden genoemd: *'deze broeders van Mij'* (Matt. 25:40, 45).

Deze volken worden in twee groepen verdeeld. De 'schapen' zijn zij, die deze predikers van de komende Koning hebben ontvangen, en tot wie deze genadevolle woorden worden gericht: *'Komt, gezegenden van Mijn Vader! beërft het koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging van de wereld af!'* (Matt. 25:34). Zij gaan het duizendjarige rijk in om te genieten al de zegeningen van Christus' aardse koningschap. De 'bokken' daarentegen zijn zij, die deze boodschappers hebben verworpen en geweigerd hebben om de genade te aanvaarden, en tot hen worden deze schrikkelijke woorden uitgesproken: *'Gaaf weg van mij, vervloekten! in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen is bereid.'* (Matt. 25:41) Is het oordeel over de levende volken afgelopen, dan begint het duizendjarig rijk, en 1000 jaren zullen de verheerlijkte heiligen leven en heersen met Christus. (Openb. 20:4).

Merken we toch zorgvuldig op, dat we hier slechts sprake vinden van het oordeel over levenden; allen leven hier, niemand van hun is door de dood gegaan. Dit is op zichzelf al voldoende, om aan te tonen, dat van een *algemeen oordeel* hier geen sprake wezen kan.

Overigens, hier wordt van *drie* klassen gesproken, niet slechts van *twee*. Indien nu de schapen al de verlostten moesten voorstellen, en de bokken alle verlorenen, wie zijn dan 'deze broeders van Mij?'

Laat niemand menen, dat zij een deel van 'de schapen' zijn. Als dat zo was, dan zou het vers als volgt hebben moeten luiden: *'Voor zoveel gij het elkaar gedaan hebt, enz'*. De betekenis van het hele gedeelte zal in een hopeloze duisternis gehuld zijn, totdat de eenvoudige waarheid wordt ingezien, dat de volken, waarvan hier sprake is, de heidense volken zijn, die op aarde leven, als Christus komt om Zijn koninkrijk op te richten. Van de Christenheid (de Gemeente) wordt niet gesproken in dit deel van het hoofdstuk. Van hen wordt gesproken in de gelijkenissen van de *Dienstknechten*, de *Tien Maagden*, de *Talenten* (Matt. 24:45-25:31).

OudeSporen 2020

